

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320200323
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320200323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XXX, XXX XX S., o zaplatenie 180,85 € s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9C/4/2020-70 z 3. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 180,85 € spolu s úhradou poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdzuje.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie vyhovel v plnom rozsahu žalobe o zaplatenie sumy 180,85 € spolu s úhradou poštových sadzieb spojených s vymáhaním tejto sumy vo výške 1,85 € a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť tieto pohľadávky v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku žalobcovi, ktorému priznal aj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

1.1 Podľa dôvodov rozhodnutia sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia nedoplatku na úhradách za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej aj „úhrada“ alebo „koncesionárske poplatky“), ktoré je podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“) povinný platiť každý, kto je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalobca je podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. vyberateľom úhrady a jej príjemcom. Obranu žalovaného, že z dôvodu hmotnej núdze a poberania invalidného dôchodku bol čiastočne oslobodený od povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska nepovažoval súd prvej inštancie za preukázanú a dôvodnú. Po posúdení nároku uplatneného žalobcom podľa ustanovení zákona č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2019 súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný sa považuje za platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. a podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. mu vznikla povinnosť platiť úhradu v plnej výške 4,64 € mesačne. Z prehľadu platieb predloženého žalobcom mal súd prvej inštancie

preukázané, že žalovaný za obdobie od 01.01.2012 do 30.11.2019 mal zaplatiť úhradu v celkovej výške 440,10 € vrátane poštovného, spolu vo výške 3,30 €, ale za uvedené obdobie zaplatiť úhradu len vo výške 278,40 €, v dôsledku čoho eviduje žalobca voči nemu dlh vo výške 165,70 € a keď žalobca dlžnú sumu na základe výzvy žalobcu zo 04.11.2019 dobrovoľne neuhradil, vznikla mu povinnosť podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. zaplatiť aj pokutu vo výške 17,- €. Žalovaný svoje tvrdenie, že od roku 2012 bol v hmotnej núdzi, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno a od 17.12.2018 je na čiastočnom invalidnom dôchodku s príjmom 131,20 €, žalobcovi nepreukázal. Nárok na zníženie sadzby úhrady na polovicu podľa § 6 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2019 vzniká až od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. oznámil a preukázal vyberateľovi úhrady skutočnosti rozhodujúce na určenie zníženej sadzby úhrady podľa § 6 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. Žalovaný ani v tomto konaní nepredložil žiaden dôkaz (ani ho vykonať nenavrhol), ktorým by bolo preukázané, že v rozhodnom období od 01.07.2016 do 30.11.2019 žalobcovi písomne oznámil a zároveň preukázal vznik skutočnosti rozhodujúcej na určenie zníženej sadzby úhrady. Žalovaným predložené tlačivo označené ako „Evidencia platiteľa úhrady - fyzická osoba (domácnosť) podľa zákona č. 340/2012 Z. z.“ zo dňa 10. januára 2020, ktoré zaslal žalobcovi 21.01.2020 nemá žiaden vplyv na prejednávajúcu vec z dôvodu, že sa táto listina nevzťahuje na rozhodné obdobie, ktoré bolo predmetom tohto konania od 01.07.2016 do 30.11.2019. Na základe takto zisteného skutkového stavu považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú v celom rozsahu, preto jej vyhovel a podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie včas odvolanie, v ktorom opakovane, že od 03.02.2012 bol v hmotnej núdzi, čo telefonicky oznamovali (s manželkou) žalobcovi a dostali odpoveď, že Rozhlas a televízia Slovenska by mala žalovanému vrátiť 60,- € a nie on má zaplatiť 180,- €. Suma, ktorú žalobca od neho požaduje bude jemu chýbať väčšmi ako žalobcovi, keď on musí vyžiť z invalidného dôchodku vo výške 131,20 € mesačne a trpí depresívnou poruchou, je liečený na psychiatrii, má poruchu reči, čo videla aj pani sudkyňa prejednávajúca vec. Žiadal žalobcu, aby mu veľkoryso odpustil dlh „ako štát odpúšťa dlhy žalobcovi a ešte ich aj dotuje a napriek tomu chce Rozhlas a televízia Slovenska zvýšiť koncesné poplatky na 8,80 €“. Počas núdzového stavu sa má sociálne slabším pomáhať, aby neboli proti nim vedené exekúcie, preto žiada aspoň o splátkový kalendár.

2.1 Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaný doplnil, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v plnom rozsahu a žiada zrušiť jemu uloženú povinnosť zaplatiť žalobcovi 180,85 € a za odvolacie dôvody označil, že „súd bol nesprávne obsadený, nakoľko tam nebol obhajca. Zároveň chcem súd požiadať o pridelenie obhajcu, nakoľko som invalidný dôchodca s dôchodkom 131,20 € mesačne a som spoluposudzovaný občan v hmotnej núdzi“.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd príslušný na prejednanie odvolania podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v celom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že dôkazy vykonané súdom prvej inštancie boli postačujúce pre správne zistenie skutkového stavu a nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie. Po posúdení odvolania žalovaného (spolu s jeho doplnením) podľa obsahu odvolacích súd ustálil, že žalovaný vytýka súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci, keď jeho obranu, že v rozhodnom období nebol povinný platiť úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v plnej výške neuznal za dôvodnú. Odvolanie žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, v dôsledku čoho rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku vo veci samej potvrdil a v II. výroku o trovách konania zmenil iba z formálnych dôvodov.

5. Rozhlas a televízia Slovenska poskytujú občanom služby v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania, za ktoré sa podľa zákona č. 340/2012 Z. z. musia platiť úhrady určené týmto zákonom vo výške 4,64 € za každý aj začatý kalendárny mesiac, pokiaľ sa na platiteľa nevzťahujú zákonné výnimky. Žalovaný nepoprel, že je v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti evidovaný ako odberateľ elektriny v domácnosti, čím je odôvodnené jeho postavenie ako platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. Nespochyboval ani žalobcove tvrdenie, že za kontrolované obdobie od 01.07.2016 do 30.11.2019 neplatil predpísané úhrady mesačne tak, ako to vyplýva z výzvy žalobcu na zaplatenie nedoplatku ku dňu 30.11.2019 zo 04.11.2019. Z prehľadu platieb úhrad za služby poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska za obdobie od roku 2012 do roku 2019 je zistiteľné, že

počnúc mesiacom januárom 2012 až do mesiaca február 2017 platil žalovaný úhrady vo výške 4,64 € s výnimkou mesiacov júl a december 2016.

6. Súd prvej inštancie na návrh žalobcu vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor a v ňom tvrdil, že od roku 2012 je občanom v hmotnej núdzi evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno a od 17.12.2018 je na čiastočnom invalidnom dôchodku s príjmom 131,20 € mesačne a preto mu vznikla povinnosť platiť úhrady za služby poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska iba v polovičnej výške. K odporu doložil iba potvrdenie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o tom, že bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 09.01.1999 do 31.07.2002, od 01.11.2002 do 30.06.2003, od 01.10.2003 do 11.02.2008, od 14.08.2012 do 22.03.2016, od 12.07.2017 do 13.08.2017 a od 09.10.2018 do 10.06.2019. Čo robil v medziobdobí, v ktorom nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie žalovaný neuviedol. K odporu pripojil žalovaný aj potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno o evidencii jeho partnerky na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, ktorá bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie evidovaná taktiež prerušovane v rozhodnom období, ktoré je predmetom žaloby od 09.10.2018 do 09.07.2019 a od 17.01.2020 evidencia podľa potvrdenia z 25.02.2020 stále trvá. Okrem potvrdenia o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie, tak ako uviedol súd prvej inštancie, žalovaný žiadne dôkazy preukazujúce jeho hmotnú núdzu v rozhodnom období a oznámenie tejto skutočnosti žalobcovi nenavrhol vykonať ani nepredložil. Súd prvej inštancie si obstaral lustráciu zo Sociálnej poisťovne o tom, že žalovaný je skutočne poberateľom invalidného dôchodku v úhrnnej výške 131,20 €, avšak z tejto odpovede Sociálnej poisťovne nie je zrejmé dátum priznania invalidného dôchodku ani či ide o úplný alebo čiastočný invalidný dôchodok (iba žalovaný tvrdí, že je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku). Žalovaný sa osobne zúčastnil pojednávania pred Okresným súdom Breznom dňa 3. augusta 2020, kde predložil kópiu tlačiva Rozhlasu a televízie Slovenska vyplneného 10. januára 2020 v časti „Odhlásenie“, kde uvádza, že sa odhlasuje z evidencie platiteľov úhrad z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia. Podľa poučenia na zadnej strane tlačiva ten, kto žiada oslobodenie od povinnosti platiť úhrady z dôvodu „ŤZP“ musí vyberateľovi úhrady doložiť kópiu preukazu ŤZP alebo rozhodnutie z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o priznaní statusu ťažko zdravotne postihutej osoby. Ak niekto žiada o oslobodenie od povinnosti platiť úhrady z dôvodu invalidity, je povinný predložiť vyberateľovi úhrady kópiu rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní dôchodku alebo potvrdenie ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny o vyplácaní dávok v hmotnej núdzi. Takéto potvrdenia a rozhodnutia žalovaný súdu prvej inštancie nepredložil a správne súd prvej inštancie konštatoval, že odhláška úhrad sa týka obdobia nasledujúceho po dátume 30.11.2019, ktorým žalovaný ohraničil kontrolované a rozhodné obdobie pre tento súdny spor.

7. Odvolací súd si lustráciu v registri Sociálnej poisťovne overil, či žalovaný za obdobie od 01.07.2016 do 31.12.2020 pracoval. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni z 03.03.2021 odvolací súd zistil, že v období od 01.04.2016 do 28.02.2017 mal žalovaný príjem z dohody o pracovnej činnosti (typ zamestnaneckého pomeru s kódom ZECD2PR) a to v mesiaci júl 2016 vo výške 55,- €, v mesiaci august 2016 vo výške 51,- €, v mesiacoch október, november a december 2016 po 73,60 € a v mesiacoch január a február 2017 po 80,- €. Sociálna poisťovňa nevykázala vyplácanie dávok v hmotnej núdzi v rozhodnom období od 01.07.2016 do 30.11.2019 a opätovne iba oznámila výšku vyplácaného invalidného dôchodku 135,60 € bez konkretizácie, či ide o čiastočný alebo plný invalidný dôchodok a kedy na výplatu invalidného dôchodku vznikol žalovanému nárok.

8. K svojim osobným a majetkovým pomerom v súvislosti so žiadosťou o možnosť splácať žalobcovi dlh v mesačných splátkach žalovaný okrem údajov poskytnutých už súdu prvej inštancie (že je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 131,20 € od 17.12.2018) nič neuviedol. Podľa údajov evidovaných k osobe žalovaného v Registri obyvateľov tento je ženatý s Z. K., nar. XX.XX.XXXX a má dve dospelé deti Z. narodeného v roku XXXX a F. narodenú v roku XXXX a býva v obci S..

9. Žalovaným uvádzaný odvolací dôvod, že „súd bol nesprávne obsadený“ neobstojí jednak z dôvodu, že bol doplnený po uplynutí odvolacej lehoty (rozsudok súdu prvej inštancie prevzal žalovaný 18.09.2020, posledný deň odvolacej lehoty pripadol na 05.10.2020 a doplnenie odvolania s odvolacím dôvodom „súd bol nesprávne obsadený“ bolo doručené Okresnému súdu Brezno 16.11.2020) v rozpore s ustanovením § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku (odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania), ako aj z dôvodu, že žalovaný v podstate nenamieta podľa § 365 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Termín „nesprávne obsadený súd“ používa vo vzťahu ku svojej

osobe, že na pojednávaní nebol prítomný „obhajca“, hoci podľa obsahu súdneho spisu žalovaný si zástupcu pre toto súdne konanie nezvolil. K žiadosti žalovaného o pridelenie obhajcu odvolací súd uvádza, že poskytovanie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi upravuje zákon č. 327/2005 Z. z., ktorý vymedzuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci a o tom, či fyzická osoba spĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci rozhoduje Centrum právnej pomoci, nie súd.

10. Neobstojí ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

10.1 Predmetom konania bol nedoplatok na úhradách za služby verejnosti poskytovanej Rozhlasom a televíziou Slovenska (koncesionárske poplatky alebo termínom zákona č. 340/2020 Z. z. v skrátenej forme „úhrada“), ktorý vznikol za obdobie od 01.07.2016 do 30.11.2019 z dôvodu, že si žalovaný neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 340/2012 Z. z. napriek tomu, že sa podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. považoval za platiteľa úhrady, žalobcovi nepreukázal oslobodenie od povinnosti platiť úhradu v zmysle § 5 zákona č. 340/2012 Z. z. ani podmienky na zníženie sadzby úhrady na polovicu podľa § 6 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., že bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi alebo osobou spoločne posudzovanou s poberateľom dávky v hmotnej núdzi, či poberateľom dávok podľa § 65 až § 77 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Nárok na zníženie sadzby úhrady na polovicu by žalovanému podľa § 6 ods. 4 zákona č. 340/2012 Z. z. vznikol, len ak by vyberateľovi úhrady preukázal vznik skutočností podľa ods. 3, teda že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi alebo osobou spoločne posudzovanou s poberateľom dávky v hmotnej núdzi alebo poberateľom dôchodkových dávok. Podľa zistenia súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu žalovaný žiadne takéto oznámenie žalobcovi v období od 01.07.2016 do 30.11.2019 nedoručil a keď žalobca nemal vedomosť o tom, že by žalovaný eventuálne spĺňal podmienky na zníženie sadzby úhrady zo 4,64 € mesačne na polovicu, nemal dôvod v zmysle § 9 zákona č. 340/2012 Z. z. žiadať o potvrdenie údajov Sociálnu poisťovňu či ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny.

11. Súd prvej inštancie posúdil uplatnený nárok žalobcu podľa relevantných ustanovení zákona č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2019, ktoré aj správne aplikoval. Žalovanému popri povinnosti zaplatiť nedoplatok na úhradách vznikla podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. aj povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 17,- € z dôvodu, že na výzvu žalobcu na úhradu nedoplatku, ktorú prevzal 11.11.2019 nereagoval a nedoplatok na úhradách nezaplatil. Za odoslanie výzvy na úhradu nedoplatku zaplatil žalobca podľa potvrdenia Slovenskej pošty, a. s. poštovné 1,85 €. Táto suma je podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník považovaná za príslušenstvo pohľadávky a zákonom č. 340/2012 Z. z. je vyberateľovi úhrady uložená povinnosť požadovať od platiteľa úhrady aj zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady (§ 10 ods. 2, ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z.). Súd prvej inštancie správne k nedoplatku na úhradách pripočítal aj pokutu vo výške 17,- € a uložil žalovanému aj povinnosť zaplatiť úhradu poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 €.

12. Civilný sporový poriadok v § 232 ods. 3 ustanovuje, že lehota na plnenie povinnosti uloženej rozsudkom je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Umožňuje súdu v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu. Poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie sa môže uskutočniť aj určením povinnosti plniť v splátkach. Dlhšiu lehotu na plnenie môže súd určiť len výnimočne v odôvodnených prípadoch, keď sú preukázané potrebné skutočnosti pre takéto rozhodnutie. Žalovaný žiadne konkrétne skutočnosti okrem poberania čiastočného invalidného dôchodku pre povolenie splniť dlh v splátkach neuviedol. Len údaj o tom, že žalovaný poberá čiastočný invalidný dôchodok pre rozhodnutie o určení dlhšej lehoty na plnenie podľa názoru odvolacieho súdu nie je postačujúci. Pri rozhodnutí o určení dlhšej lehoty v zmysle § 232 ods. 3 C. s. p. by mal súd prihliadnuť na celkové osobné a majetkové pomery povinnej osoby, o ktorých vedomosť bez poskytnutia údajov dotknutou osobou získať nemôže, keď verejné registre dostupné súdu všetky rozhodujúce skutočnosti neobsahujú, o čom svedčia správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Sociálnej poisťovne, Registra obyvateľov tvoriace súčasť spisu. Žalovaný nepreukázal dôvodnosť svojej požiadavky povoliť splniť dlh v splátkach súdnym rozhodnutím, čo však nevylučuje možnosť uzavrieť takúto dohodu priamo so žalobcom.

13. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie a vlastných skutkových zistení k osobným a majetkovým pomerom žalovaného v odvolacom konaní považuje rozsudok súdu prvej

inštancie vo veci samej za vecne správny, stotožňuje sa s ním nielen vo výroku, ale aj v dôvodoch, čo viedlo k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

14. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalovanému povinnosť nahradíť žalobcovi trovy konania a neurčil lehotu na plnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25. 05. 2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania (a v prípade zastúpenia advokátom podľa § 263 ods. 1 C. s. p. aj o prijímateľovi tejto náhrady). To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradíť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podľa § 388 C. s. p. len z dôvodu, aby bolo vykonateľné a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

15. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd žalobcovi nepriznal z dôvodu, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).